ՍԴ3/0003/01/13

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ
ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆ
Ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ

ՎՃՌԱԲԵԿ ԲՈՂՈՔՆԵՐԸ ՎԵՐԱԴԱՐՁՆԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

27 դեկտեմբերի 2013 թվական ք.Երևան

ՀՀ վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը (այսուհետ՝ Վճռաբեկ դատարան),

նախագահությամբ Գ.ԱՎԵՏԻՍՅԱՆԻ
մասնակցությամբ դատավորներ Ա.ՕՀԱՆՅԱՆԻ
Հ.ԱՍԱՏՐՅԱՆԻ
Ս.ԱՎԵՏԻՍՅԱՆԻ
Ե.ԴԱՆԻԵԼՅԱՆԻ
Ա.ՊՈՂՈՍՅԱՆԻ

քննարկելով Հովհաննես Աշոտի Հակոբյանի, Էրիկ Միքայելի Սարգսյանի և Գևորգ Վիրաբի Մանուկյանի վերաբերյալ ՀՀ վերաքննիչ քրեական դատարանի 2013 թվականի հոկտեմբերի 28-ի որոշման դեմ մեղադրող Կ.Աղաբեկյանի և տուժողի իրավահաջորդի ներկայացուցիչ Ա.Սաքունցի վճռաբեկ բողոքները վարույթ ընդունելու հարցը,

Պ Ա Ր Զ Ե Տ

Սյունիքի մարզի ընդհանուր իրավասության առաջին ատյանի դատարանի 2013 թվականի օգոստոսի 6-ի դատավճռով Հովհաննես Աշոտի Հակոբյանը մեղավոր է ճանաչվել ՀՀ քրեական օրենսգրքի 375-րդ հոդվածի 2-րդ մասով և դատապարտվել ազատազրկման՝ 4 տարի 6 ամիս ժամկետով: Դատարանը որոշել է Հ.Հակոբյանի նկատմամբ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 365-րդ հոդվածի 1-ին մասով (երկու դրվագ) քրեական գործի վարույթը կարճել և քրեական հենապնդումը դադարեցնել՝ արարքի ապաքրեականացման հիմքով:

Նույն դատավճռով Էրիկ Միքայելի Սարգսյանը մեղավոր է ճանաչվել ՀՀ քրեական օրենսգրքի 359-րդ հոդվածի 1-ին մասով (երկու դրվագ) և դատապարտվել յուրաքանչյուր դրվագով 3-ական ամիս ժամկետով ազատազրկման: ՀՀ քրեական օրենսգրքի 66-րդ հոդվածի հիման վրա՝ Է.Սարգսյանի նկատմամբ վերջնական պատիժ է նշանակվել ազատազրկում՝ 4 ամիս ժամկետով:

Նույն դատավճռով Գևորգ Վիրաբի Մանուկյանը մեղավոր է ճանաչվել ՀՀ քրեական օրենսգրքի 358.1-րդ հոդվածի 2-րդ մասով և դատապարտվել ազատազրկման՝ 4 ամիս ժամկետով:

Վերոհիշյալ դատական ակտի դեմ մեղադրողի և տուժողի իրավահաջորդի ներկայացուցչի վերաքննիչ բողոքները ՀՀ վերաքննիչ քրեական դատարանի 2013 թվականի հոկտեմբերի 28-ի որոշմամբ մերժվել են, իսկ դատավճիռը Է.Սարգսյանի մասով բեկանվել է ու «Հայաստանի Հանրապետության անկախության հռչակման 22-րդ տարեդարձի կապակցությամբ համաներում հայտարարելու մասին» ՀՀ Ազգային ժողովի 2013 թվականի հոկտեմբերի 3-ի որոշման 5-րդ կետի 2-րդ ենթակետի կիրառմամբ՝ ամբաստանյալ Է.Սարգսյանի նկատմամբ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 359-րդ հոդվածի 1-ին մասով (երկու դրվագ) քրեական գործի վարույթը կարճվել և քրեական հետապնդումը դադարեցվել է:

Վճռաբեկ բողոքներ են բերել ՀՀ զինվորական դատախազության թիվ 3 կայազորի զինվորական դատախազի պաշտոնակատար, գործով մեղադրող Կ.Աղաբեկյանը և տուժողի իրավահաջորդ Վանո Վարյանի ներկայացուցիչ Ա.Սաքունցը:

Մեղադրող Կ.Աղաբեկյանը վճռաբեկ բողոքում խնդրել է ՀՀ վերաքննիչ քրեական դատարանի 2013 թվականի հոկտեմբերի 28-ի որոշումը ամբաստանյալ Հ.Հակոբյանի մասով բեկանել և գործն ուղարկել համապատասխան ստորադաս դատարան՝ նոր քննության:

Մեղադրողը նշել է, որ իր բողոքը պետք է վարույթ ընդունվի, քանի որ առկա են ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 414.2-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին և 3-րդ կետերով սահմանված հիմքերը, այն է՝ բողոքում բարձրացված հարցի վերաբերյալ վճռաբեկ դատարանի որոշումը կարող է էական նշանակություն ունենալ օրենքի միատեսակ կիրառության համար, վերաքննիչ դատարանի կողմից թույլ է տրված առերևույթ դատական սխալ, որը կարող է առաջացնել կամ առաջացրել է ծանր հետևանքներ:

Վերլուծելով մեղադրողի բողոքը՝ Վճռաբեկ դատարանն արձանագրում է, որ բողոքաբերի փաստարկները բավարար չեն եզրահանգելու, որ բողոքում բարձրացված հարցի վերաբերյալ Վճռաբեկ դատարանի որոշումը կարող է էական նշանակություն ունենալ օրենքի միատեսակ կիրառության համար:

Վճռաբեկ դատարանն արձանագրում է նաև, որ մեղադրողի փաստարկները բավարար չեն եզրահանգելու, որ առկա է գործի ելքի վրա ազդած դատական սխալ՝ նյութական կամ դատավարական իրավունքի խախտում, որը կարող է առաջացնել կամ առաջացրել է ծանր հետևանքներ:

Ուստի, Վճռաբեկ դատարանը գտնում է, որ մեղադրողի բողոքում ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 414.2-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին և 3-րդ կետերով սահմանված հիմքերի առկայությունը հիմնավորված չէ:

Տուժողի իրավահաջորդ Վ.Վարյանի ներկայացուցիչ Ա.Սաքունցը վճռաբեկ բողոքում խնդրել է ՀՀ վերաքննիչ քրեական դատարանի 2013 թվականի հոկտեմբերի 28-ի որոշումը բեկանել և գործն ուղարկել նույն դատարան՝ այլ կազմով նոր քննության:

Տուժողի իրավահաջորդի ներկայացուցիչը նշել է, որ վճռաբեկ բողոքը բերում է, հիմք ընդունելով ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 414.2-րդ հոդվածի պահանջները:

Վերլուծելով տուժողի իրավահաջորդի ներկայացուցչի բողոքը՝ Վճռաբեկ դատարանն արձանագրում է, որ բողոքի հեղինակը, հիշատակելով ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 414.2-րդ հոդվածը, այն հիմնավորելու համար որևէ փաստարկ չի ներկայացրել:

Մինչդեռ ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 407-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6.1-րդ կետի համաձայն՝ վճռաբեկ բողոքը պետք է բովանդակի նույն օրենսգրքի 414.2-րդ հոդվածի 1-ին մասի որևէ կետի հիմնավորումները:

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 414.1-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վճռաբեկ բողոքը վերադարձվում է, եթե այն չի համապատասխանում նույն օրենսգրքի 407-րդ հոդվածի և 414.2-րդ հոդվածի 1-ին մասի պահանջներին, ուստի մեղադրողի և տուժողի իրավահաջորդի ներկայացուցչի բողոքները ենթակա են վերադարձման:

Հաշվի առնելով վերը շարադրված հիմնավորումները և ղեկավարվելով ՀՀ Սահմանադրության 92-րդ հոդվածով, ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 414.1-րդ հոդվածի 1-ին և 2-րդ մասերով՝ Վճռաբեկ դատարանը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց

Հովհաննես Աշոտի Հակոբյանի, Էրիկ Միքայելի Սարգսյանի և Գևորգ Վիրաբի Մանուկյանի վերաբերյալ ՀՀ վերաքննիչ քրեական դատարանի 2013 թվականի հոկտեմբերի 28-ի որոշման դեմ մեղադրող Կ.Աղաբեկյանի և տուժողի իրավահաջորդի ներկայացուցիչ Ա.Սաքունցի վճռաբեկ բողոքները վերադարձնել:

Որոշումն օրինական ուժի մեջ է մտնում կայացման պահից, վերջնական է և ենթակա չէ բողոքարկման:

Նախագահող Դ.ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ

Դատավորներ Մ.ՕՀԱՆՅԱՆ

Հ.ԱՍԱՏՐՅԱՆ

Մ.ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ

Ե.ԴԱՆԻԵԼՅԱՆ

Ա.ՊՈՂՈՍՅԱՆ